

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงซึ่งแต่งกายล่อแหลม บริเวณสถานบันเทิงย่าน อาร์.ซี.เอ. ผู้ศึกษาวิจัยได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและจำแนกผลการวิจัยต่างประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางกายภาพและลักษณะของกลุ่มประชากรที่ได้ทำการศึกษา

4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกายล่อแหลม

- 1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล
- 2) ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลัก
- 3) ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อย

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการแต่งกายล่อแหลมของกลุ่มตัวอย่าง

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการแต่งกายล่อแหลมของกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มเพื่อน

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม

- 1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม
- 2) ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม
- 3) ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางกายภาพและลักษณะของกลุ่มประชากรที่ได้ทำการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงผู้แต่งกายล่อแหลมในสถานบันเทิงย่านอาร์.ซี.เอ. จำนวน 200 คน มีข้อมูลแสดงค่าจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
20 ปี	30	15.0
21 ปี	26	13.0
22 ปี	39	19.5
23 ปี	41	20.5
24 ปี	25	12.5
25 ปี	39	19.5
การศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	2	1.0
มัธยมต้น	5	2.5
มัธยมปลาย	30	15.0
ปริญญาตรี	157	78.5
สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.0
อื่น ๆ	2	1.0
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 8,000 บาท	59	29.5
ตั้งแต่ 8,000 - 16,000 บาท	100	50.0
ตั้งแต่ 16,000 - 24,000 บาท	26	13.0
ตั้งแต่ 24,000 - 32,000 บาท	10	5.0
มากกว่า 32,000 บาท	5	2.5
สถานภาพครอบครัว		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	135	67.5
บิดามารดาหย่าร้าง	43	21.5
บิดามารดาเสียชีวิต	22	11.0
ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	113	56.5
ต่างจังหวัด	87	43.5
ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ		
บิดา มารดา	91	45.5
ญาติ	24	12.0
เพื่อน	16	8.0
แฟนหรือคนรู้จัก	25	12.5
อยู่คนเดียว	35	17.5
อื่น ๆ	9	4.5

ตารางที่ 3 ต่อ

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
จำนวนเพื่อนหญิงที่มักมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน		
1 - 3 คน	80	40.0
4 - 6 คน	74	37.0
7 คนขึ้นไป	46	23.0
การพบปะ พูดคุยกับเพื่อนหญิงที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน		
1 - 2 วัน	96	48.0
3 - 5 วัน	60	30.0
6 - 7 วัน	44	22.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่างจากตารางที่ 3 พบว่า
อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 22.61 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นหญิงที่มีอายุ 24 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และวัยรุ่นหญิงที่มีอายุ 23 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5

การศึกษา ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 และรองลงมาอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนน้อยอยู่ที่ระดับการศึกษาประถมศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1

รายได้ต่อเดือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าสูงสุด 50,000 บาท/เดือน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12,757.50 บาท/เดือน เมื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 8,000 - 16,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 32,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

สถานภาพครอบครัว สถานภาพของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมา คือ บิดามารดาหย่าร้างกัน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และโดยส่วนน้อยสุด บิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

ภูมิสำเนาเดิมอยู่ที่ กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และส่วนที่เหลือกลุ่มตัวอย่างมีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5

ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุด คือ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และพักอาศัยอยู่กับแฟนหรือคนรู้จัก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และ พักอาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และพักอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8 แต่ โดยส่วนน้อยสุดมีการพักอาศัยอยู่ที่อื่น ๆ นอกเหนือจากที่ระบุ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

จำนวนเพื่อนหญิงที่มักเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนหญิงที่มักเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันมากที่สุด คือ จำนวน 10 คน และมีจำนวนเพื่อนหญิงน้อยที่สุด คือ จำนวน 1 คน โดยค่าเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนหญิงที่มักเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันจำนวน 4.73 คน เมื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มแล้ว ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนหญิงที่มักมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน 1-3 คน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนหญิงที่มักมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน 4-6 คน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 และ กลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนหญิงที่มักมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน 7 คนขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0

ความถี่ในการพบปะพูดคุยกับเพื่อนที่มักเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างมีการพบปะพูดคุยกับเพื่อนหญิงที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันสัปดาห์ละ 1-2 วัน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีการพบปะพูดคุยกับเพื่อนหญิงที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันสัปดาห์ละ 3 - 5 วัน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และ กลุ่มตัวอย่างมีการพบปะพูดคุยกับเพื่อนหญิงที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันสัปดาห์ละ 6-7 วัน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0

4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกาย ล้อแหลม

จากการสอบถามความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกาย ล้อแหลม ด้านปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลัก และปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อย กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น การตัดสินใจ และแรงจูงใจที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างแต่งกายล่อแหลมที่นำไปสู่การวิเคราะห์ จำนวน 11 คำถาม ผลปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล ต่อการแต่งกายล่อแหลม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม	ใช่	ไม่ใช่	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย
การแต่งกายล่อแหลมช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่	95 47.5%	105 52.5%	1.5250	ไม่แน่ใจ
การแต่งกายล่อแหลมของท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม	29 14.5%	171 85.5%	1.8550	ไม่เห็นด้วย
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น	111 55.5%	89 44.5%	1.4450	ไม่แน่ใจ
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบดารา	96 48%	104 52%	1.5200	ไม่แน่ใจ
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงาม	146 73%	54 27%	1.2700	ค่อนข้างเห็นด้วย
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความทันสมัย ไม่ตกยุค	149 74.5%	51 25.5%	1.2550	ค่อนข้างเห็นด้วย
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง	115 57.5%	85 42.5%	1.4250	ไม่แน่ใจ
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการดึงดูดเพศตรงข้าม	101 50.5%	99 49.5%	1.4950	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4 ต่อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกาย ล่อแหลม	ใช่	ไม่ใช่	ค่าเฉลี่ย X	ความหมาย
ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน	102 51%	98 49%	1.4900	ไม่แน่ใจ
ท่านแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน	76 38%	124 62%	1.6200	ไม่แน่ใจ
ท่านแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน	167 83.5%	33 16.5%	1.1650	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างต่อการแต่งกายล่อแหลมจากตารางที่ 4 พบว่า

1.1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่ คิดเป็นร้อยละ 47.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.525 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่

1.2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมของตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 14.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.855 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยว่าการแต่งกายล่อแหลมของตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้

1.3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น คิดเป็นร้อยละ 55.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.445 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจคล้ายไปทางเห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น

1.4) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบดารา คิดเป็นร้อยละ 48 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.52 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจคล้ายไปทางไม่เห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบดารา

1.5) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงาม คิดเป็นร้อยละ 73 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.27 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงาม

1.6) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการความทันสมัย ไม่ตกยุค คิดเป็นร้อยละ 74.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.255 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการความทันสมัย และไม่ตกยุค

1.7) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 57.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.425 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจคล้อยไปทางเห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง

1.8) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการดึงดูดเพศตรงข้าม คิดเป็นร้อยละ 50.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.495 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจคล้อยไปทางเห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการดึงดูดเพศตรงข้าม

1.9) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 51 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.490 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจคล้อยไปทางเห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายหล่อเหลาเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน

1.10) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายหล่อเหลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ 38 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.620 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างไม่เห็นด้วยว่าตนเองแต่งกายหล่อเหลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน

1.11) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการแต่งกายหล่อเหลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 83.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.165 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าแต่งกายหล่อเหลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน

2) ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลัก

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของวัยรุ่นต่อวัฒนธรรมหลักในสังคมไทยที่เกี่ยวกับการแต่งกายหล่อเหลา ประกอบด้วยคำถามที่นำไปสู่การวิเคราะห์ จำนวน 18 คำถาม ผลปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักในสังคมไทยที่เกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม

การรับรู้วัฒนธรรมของวัยรุ่นจากสื่อ	ใช่	ไม่ใช่	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย
การได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์	183 91.5%	17 8.5%	1.0850	เห็นด้วย
การได้รับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์	133 66.5%	67 33.5%	1.3350	ค่อนข้างเห็นด้วย
การได้รับข่าวสารจากสื่อนิตยสาร	183 91.5%	17 8.5%	1.0850	เห็นด้วย
การได้รับข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต	171 85.5%	29 14.5%	1.1450	ค่อนข้างเห็นด้วย
ท่านได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายตามฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ	180 90%	20 10%	1.1000	เห็นด้วย
ท่านได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ	173 86.5%	27 13.5%	1.1350	เห็นด้วย
ท่านได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ	165 82.5%	35 17.5%	1.1750	เห็นด้วย
ท่านพบเห็นดารา นักแสดง หรือบุคคลทั่วไป แต่งกายล่อแหลม	189 94.5%	11 5.5%	1.0550	เห็นด้วย
ท่านได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ	194 6%	6 3%	1.0300	เห็นด้วย
สังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค	157 78.5%	43 21.5%	1.2150	เห็นด้วย
สังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดา	184 92%	16 8%	1.0800	เห็นด้วย

ตารางที่ 5 ต่อ

การรับรู้วัฒนธรรมของวัยรุ่นจากสื่อ	ใช่	ไม่ใช่	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย
สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม	127 63.5%	73 36.5%	1.3650	ค่อนข้างเห็นด้วย
สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด	152 76%	48 24%	1.2400	ค่อนข้างเห็นด้วย
สังคมไทยมองว่าการแต่งกายตามแฟชั่นไม่ได้เป็นการแต่งกายล่อแหลม	63 31.5%	137 68.5%	1.6850	ไม่แน่ใจ
สังคมไทยยอมรับการแต่งกายของดาราที่มักแต่งกายล่อแหลม	141 70.5%	59 29.5%	1.2950	ค่อนข้างเห็นด้วย
สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมทำให้ผู้หญิงสวยงามขึ้น	104 52%	96 48%	1.4800	ไม่แน่ใจ
สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน	82 41%	118 59%	1.5900	ไม่แน่ใจ
สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน	170 85%	30 15%	1.1500	เห็นด้วย

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักของกลุ่มตัวอย่างต่อการแต่งกายล่อแหลม พบว่า

2.1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อโทรทัศน์ จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.085 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อโทรทัศน์

2.2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.335 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อหนังสือพิมพ์

2.3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อวิทยุสาร จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.085 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อวิทยุสาร

2.4) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.145 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลมจากสื่ออินเทอร์เน็ต

2.5) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารในเรื่องการแต่งกายตามฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.100 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารในเรื่องการแต่งกายตามฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ

2.6) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารในเรื่องการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.135 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารในเรื่องการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ

2.7) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.175 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ

2.8) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้พบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคลทั่วไปแต่งกายล่อแหลม จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 94.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.055 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้พบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคลทั่วไปแต่งกายล่อแหลม

2.9) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.030 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ

2.10) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่น อยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.215 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค

2.11) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อ แขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดา จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.080 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดา

2.12) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยดึงดูด ความสนใจจากเพศตรงข้าม จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.365 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกาย ล่อแหลมช่วยดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม

2.13) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่อง ผิด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.240 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด

2.14) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยมองว่าการแต่งกายตามแฟชั่นไม่ได้เป็น การแต่งกายล่อแหลม จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.685 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าสังคมไทยมองว่าการแต่งกายตามแฟชั่นไม่ได้เป็นการ แต่งกายล่อแหลม

2.15) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายของดาราที่มักแต่ง กายล่อแหลม จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.295 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายของดาราที่มัก แต่งกายล่อแหลม

2.16) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมทำให้ ผู้หญิงสวยงามขึ้น จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.480 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมทำให้ผู้หญิง สวยงามขึ้น

2.17) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับ สถานบันเทิงในเวลากลางวัน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่

1.590 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน

2.18) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.150 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน

3) ปัจจัยทางสังคม ด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อย

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของวัยรุ่นต่อวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม ประกอบด้วยคำถามที่นำไปสู่การวิเคราะห์ จำนวน 11 คำถาม ผลปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยในสังคมไทยที่เกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม	ใช่	ไม่ใช่	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย
การได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท	158 79%	42 21%	1.2100	ค่อนข้างเห็นด้วย
การได้รับข่าวสารจากเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบัน	149 74.5%	51 25.5%	1.2550	ค่อนข้างเห็นด้วย
ท่านอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ	186 93%	14 7%	1.0700	เห็นด้วย
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ	179 89.5%	21 10.5%	1.1050	เห็นด้วย
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลม	169 84.5%	31 15.5%	1.1550	เห็นด้วย
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหาเครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่	163 81.5%	37 18.5%	1.1850	เห็นด้วย

ตารางที่ 6 ต่อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม	ใช่	ไม่ใช่	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมของดารา	173 86.5%	27 13.5%	1.1350	เห็นด้วย
ท่านอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม	107 53.5%	93 46.5%	1.4650	ไม่แน่ใจ
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจากการแต่งกายล่อแหลม	173 86.5%	27 13.5%	1.1350	เห็นด้วย
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการแต่งกายล่อแหลม	164 82%	36 18%	1.1800	เห็นด้วย
ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่งกายล่อแหลม	124 62%	76 38%	1.3800	ค่อนข้างเห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มตัวอย่างต่อการแต่งกายล่อแหลมจากตารางที่ 6 พบว่า

3.1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 79 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.210 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท

3.2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบัน จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.255 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบัน

3.3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.070 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ

3.4) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.105

นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ

3.5) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลม จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.155 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลม

3.6) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหาเครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่ จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.185 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหาเครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่

3.7) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมของดาร่า จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.135 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมของดาร่า

3.8) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.465 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม

3.9) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจากการแต่งกายล่อแหลม จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.135 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจากการแต่งกายล่อแหลม

3.10) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการแต่งกายล่อแหลม จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.180 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการแต่งกายล่อแหลม

3.11) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่งกายล่อแหลม จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 1.380 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่งกายล่อแหลม

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการแต่งกายล่อแหลม

จากการนำข้อมูลการแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมในการแต่งกายล่อแหลมโดยชุดเสื้อผ้า จำนวน 13 ชุด ดังปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงความนิยมในการแต่งกายล่อแหลมของกลุ่มตัวอย่างโดยเสื้อผ้าชุดต่าง ๆ

การแต่งกายของตนเอง	ใช่	ไม่ใช่	ความนิยม
ท่านสวมเสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม	180 90%	20 10%	มีความนิยม สูงมาก
ท่านสวมเสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายสั้นเล็ก ๆ	155 77.5%	45 22.5%	มีความนิยม สูง
ท่านสวมเสื้อเกาะอก	87 43.5%	113 56.5%	มีความนิยม ปานกลาง
ท่านสวมผ้าแถบ	32 16%	168 84%	ไม่ได้รับ ความนิยม
ท่านสวมเสื้อเอวลอย	74 37%	126 63%	มีความนิยม เล็กน้อย
ท่านสวมเสื้อเปิดไหล่	148 74%	52 26%	มีความนิยม สูง
ท่านสวมกางเกง/กระโปรงเอวต่ำ	154 77%	46 23%	มีความนิยม สูง
ท่านสวมกางเกงขาสั้นมาก ๆ	89 44.5%	111 55.5%	มีความนิยม ปานกลาง
ท่านสวม Mini skirt	81 40.5%	119 59.5%	มีความนิยม ปานกลาง
ท่านสวม Micro skirt	51 25.5%	149 74.5%	มีความนิยม เล็กน้อย

ตารางที่ 7 ต่อ

การแต่งกายของตนเอง	ใช่	ไม่ใช่	ความนิยม
ท่านสวมกระโปรงที่มีรอยผ่าสูง	67 33.5%	133 66.5%	มีความนิยม เล็กน้อย
ท่านสวมเสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ	78 39%	122 61%	มีความนิยม เล็กน้อย
ท่านสวมเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู)	90 45%	110 55%	มีความนิยม ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการแต่งกายล่อแหลมที่ได้รับความนิยมของกลุ่มตัวอย่างที่สวมใส่ จากตารางที่ 7 พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 90 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงมากในการสวมเสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม

2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายสั้นเล็ก ๆ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมเสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายสั้นเล็ก ๆ

3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อเกาะอก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวมเสื้อเกาะอก

4) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมผ้าแถบ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับความนิยมในการสวมผ้าแถบ

5) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อเอวลอย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมเล็กน้อยในการสวมเสื้อเอวลอย

6) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อเปิดไหล่ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 74 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมเสื้อเปิดไหล่

7) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมกางเกง/กระโปรงเอวต่ำ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 77 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมกางเกง/กระโปรงเอวต่ำ

8) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมกางเกงขาสั้นมาก ๆ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวมกางเกงขาสั้นมาก ๆ

9) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวม Mini skirt จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวม Mini skirt

10) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวม Micro skirt จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมเล็กน้อยในการสวม Micro skirt

11) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมกระโปรงที่มีรอยผ่าสูง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมเล็กน้อยในการสวมกระโปรงที่มีรอยผ่าสูง

12) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมเล็กน้อยในการสวมเสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ

13) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ตนเองนิยมสวมเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู) จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวมเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ

จากข้อมูลของผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาวัดค่าความนิยม โดยใช้เกณฑ์การตีความความหมายความนิยมจากร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่สวมใส่ พบว่า

1) เสื้อผ้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมสูงมาก ซึ่งได้แก่ เสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม

2) เสื้อผ้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นตั้งแต่ร้อยละ 60 แต่ไม่ถึงร้อยละ 80 คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมสูง ซึ่งได้แก่ เสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายสั้นเล็ก ๆ เสื้อเปิดไหล่ และ กางเกง/กระโปรงเอวต่ำ

3) เสื้อผ้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นตั้งแต่ร้อยละ 40 แต่ไม่ถึงร้อยละ 60 คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมปานกลาง ซึ่งได้แก่ เสื้อเกาะอก กางเกงขาสั้นมาก ๆ Mini skirt และ เสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู)

4) เสื้อผ้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นตั้งแต่ร้อยละ 20 แต่ไม่ถึงร้อยละ 40 คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมเล็กน้อย ซึ่งได้แก่ เสื้อเอวลอย Micro skirt และ เสื้อผ้ารัดรูปมาก ๆ

5) เสื้อผ้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นไม่ถึงร้อยละ 20 คือ เสื้อผ้าที่ไม่ได้รับความนิยม ซึ่งได้แก่ ผ้าแถบ

เมื่อนำเอาการแต่งกายมาจัดกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างผู้แต่งกายล่อแหลมออกเป็น 3 ระดับ ด้วยวิธีการจัดกลุ่มจากเครื่องแต่งกายที่ล่อแหลมมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถาม หากผู้ตอบแบบสอบถามแต่งกายด้วยชุดที่มีความล่อแหลมมาก คือ ระดับ 3 ชุดใดชุดหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้แต่งกายล่อแหลมมาก คือ ระดับ 3 หากไม่มีการแต่งกายด้วยเสื้อผาล่อแหลมมากระดับ 3 เลย ให้พิจารณาว่ามีการแต่งกายด้วยเสื้อผาชุดใดชุดหนึ่งที่อยู่ในเสื้อผาล่อแหลมปานกลาง คือ ระดับ 2 ให้ถือว่าเป็นผู้แต่งกายล่อแหลมปานกลาง และถ้าหากไม่มีให้พิจารณาว่าแต่งกายด้วยชุดที่ล่อแหลมระดับ 1 หรือไม่ ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างแต่งกายอยู่ในระดับดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกออกเป็นกลุ่มของผู้แต่งกายล่อแหลมระดับต่าง ๆ

ระดับการแต่งกายของตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
การแต่งกายล่อแหลมระดับ 1 (ล่อแหลมน้อย)	38	19%
การแต่งกายล่อแหลมระดับ 2 (ล่อแหลมปานกลาง)	30	14%
การแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 (ล่อแหลมมาก)	132	66%

1) กลุ่มแต่งกายด้วยเสื้อผาล่อแหลมระดับ 1 หรือ ล่อแหลมน้อย คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ค่อนข้างมิดชิด ซึ่งได้แก่ การแต่งกายด้วยชุดเสื้อผ้า ดังนี้คือ เสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม เสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายเดี่ยวสั้นเล็กๆ เสื้อเปิดไหล่ และ กางเกง/กระโปรงเอวต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19

2) กลุ่มแต่งกายด้วยเสื้อผาล่อแหลมระดับ 2 หรือ ล่อแหลมปานกลาง คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ไม่ค่อยมิดชิดมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ การแต่งกายชุดอื่น ๆ ได้แก่ เสื้อเอวลอย กระโปรงที่มีรอยผ่าสูง เสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ และ เสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ชีท루) โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15

3) กลุ่มแต่งกายด้วยเสื้อผาล่อแหลมระดับ 3 หรือ ล่อแหลมมาก คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ค่อนข้างไม่มิดชิด เมื่อเปรียบเทียบกับ การแต่งกายชุดอื่น ๆ ได้แก่ เสื้อเกาะอก ผ้าแถบ กางเกงขาสั้นมาก ๆ Mini skirt และ Micro skirt โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 66

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการแต่งกายล่อแหลมกับกลุ่มเพื่อน

จากการนำข้อมูลการแต่งกายของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ แล้วพบว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมในการแต่งกายล่อแหลมโดยชุดเสื้อผ้า จำนวน 13 ชุด ดังปรากฏตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงความนิยมในการแต่งกายล่อแหลมของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างโดยเสื้อผ้าชุดต่าง ๆ

การแต่งกายของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง	ใช่	ไม่ใช่	ความนิยม
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม	183 91.5%	17 8.5%	มีความนิยม สูงมาก
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายสั้นเล็ก ๆ	165 82.5%	35 17.5%	มีความนิยม สูงมาก
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อเกาะอก	120 60%	80 40%	มีความนิยม สูง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมผ้าแถบ	63 31.5%	137 68.5%	มีความนิยม เล็กน้อย
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อเอวลอย	124 62%	76 38%	มีความนิยม สูง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อเปิดไหล่	151 75.5%	49 24.5%	มีความนิยม สูง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมกางเกง/กระโปรงเอวต่ำ	166 83%	34 17%	มีความนิยม สูงมาก
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมกางเกงขาสั้นมาก ๆ	136 68%	64 32%	มีความนิยม สูง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวม Mini skirt	112 56%	88 44%	มีความนิยม ปานกลาง

ตารางที่ 9 ต่อ

การแต่งกายของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง	ใช่	ไม่ใช่	ความนิยม
กลุ่มเพื่อนของท่านสวม Micro skirt	83 41.5%	117 58.5%	มีความนิยม ปานกลาง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมกระโปรงที่มีรอยผ่าสูง	91 45.5%	109 54.5%	มีความนิยม ปานกลาง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ	135 67.5%	65 32.5%	มีความนิยม สูง
กลุ่มเพื่อนของท่านสวมเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู)	115 57.5%	85 42.5%	มีความนิยม ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการแต่งกายล่อแหลมที่ได้รับความนิยมของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่สวมใส่ จากตารางที่ 9 พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงมากในการสวมเสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม

2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายเส้นเล็ก ๆ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงมากในการสวมเสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายเส้นเล็ก ๆ

3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อเกาะอก จำนวน 120 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.0 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงมากในการสวมเสื้อเกาะอก

4) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมผ้าแถบ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมเล็กน้อยในการสวมผ้าแถบ

5) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อเอวลอย จำนวน 124 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.0 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมเสื้อเอวลอย

6) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อเปิดไหล่ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมเสื้อเปิดไหล่

7) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมกางเกง/กระโปรงเอวต่ำ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงมากในการสวมกางเกง/กระโปรงเอวต่ำ

8) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมกางเกงขาสั้นมาก ๆ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมกางเกงขาสั้นมาก ๆ

9) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวม Mini skirt จำนวน 112 คน คิดเป็น ร้อยละ 56.0 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวม Mini skirt

10) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวม Micro skirt จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวม Micro skirt

11) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมกระโปรงที่มีรอยผ่าสูง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวมกระโปรงที่มีรอยผ่าสูง

12) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความนิยมสูงในการสวมเสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ

13) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กลุ่มเพื่อนของตนเองนิยมสวมเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู) จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 นั้นหมายความว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความนิยมปานกลางในการสวมเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู)

จากข้อมูลของผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาวัดค่าความนิยม โดยใช้เกณฑ์การตีความความหมายความนิยมของกลุ่มเพื่อนที่สวมใส่ชุดต่าง ๆ จากร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

- 1) เสื้อผ้าที่กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมสูงมาก ซึ่งได้แก่ เสื้อแขนกุด/เสื้อกล้าม เสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายเส้นเล็ก ๆ และ กางเกง/กระโปรงเอวต่ำ
- 2) เสื้อผ้าที่กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นตั้งแต่ร้อยละ 60 แต่ไม่ถึงร้อยละ 80 คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมสูง ซึ่งได้แก่ เสื้อเปิดไหล่ เสื้อเกาะอก เสื้อเอวลอย กางเกงขาสั้นมาก ๆ และเสื้อรัดรูปมาก ๆ
- 3) เสื้อผ้าที่กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นตั้งแต่ร้อยละ 40 แต่ไม่ถึงร้อยละ 60 คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมปานกลาง ซึ่งได้แก่ Mini skirt Micro skirt กระโปรงที่มีรอยผ่าสูง และเสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ซีทรู)
- 4) เสื้อผ้าที่กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นตั้งแต่ร้อยละ 20 แต่ไม่ถึงร้อยละ 40 คือ เสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมเล็กน้อย ซึ่งได้แก่ ผ้าแถบ
- 5) เสื้อผ้าที่กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างนิยมสวมใส่ คิดเป็นไม่ถึงร้อยละ 20 คือ เสื้อผ้าที่ไม่ได้รับความนิยม ไม่มีเลย

เมื่อนำเอาการแต่งกายมาจัดกลุ่มของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างผู้แต่งกายล่อแหลม ออกเป็น 3 ระดับ ด้วยวิธีการจัดกลุ่มจากเครื่องแต่งกายที่ล่อแหลมมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามมีกลุ่มเพื่อนแต่งกายด้วยชุดที่มีความล่อแหลมมาก คือ ระดับ 3 ชุดใดชุดหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นเป็น ผู้ที่มีกลุ่มเพื่อนแต่งกายล่อแหลมมาก คือ ระดับ 3 หากไม่มีการแต่งกายด้วยเสื้อผาล่อแหลมมากระดับ 3 เลย ให้พิจารณาว่ากลุ่มเพื่อนมีการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าชุดใดชุดหนึ่งที่อยู่ในเสื้อผาล่อแหลมปานกลาง คือ ระดับ 2 ให้ถือว่าเป็นผู้ที่มีกลุ่มเพื่อนแต่งกายล่อแหลมปานกลาง และถ้าหากไม่มี ให้พิจารณาว่ากลุ่มเพื่อนแต่งกายด้วยชุดที่ล่อแหลมระดับ 1 หรือไม่ ผลปรากฏว่ากลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างแต่งกายอยู่ในระดับดังต่อไปนี้

เมื่อนำเอาการแต่งกายกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมาจัดกลุ่มของผู้ที่มีกลุ่มเพื่อนแต่งกายล่อแหลมออกเป็น 3 ระดับเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่ากลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างแต่งกายปรากฏตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนการแต่งกายของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายล่อแหลมระดับต่าง ๆ

ระดับการแต่งกายของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
การแต่งกายล่อแหลมระดับ 1 (ล่อแหลมน้อย)	14	7%
การแต่งกายล่อแหลมระดับ 2 (ล่อแหลมปานกลาง)	14	7%
การแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 (ล่อแหลมมาก)	167	83.5%

1) กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าล่อแหลมระดับ 1 หรือ ล่อแหลมน้อย คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ค่อนข้างมิดชิด ซึ่งได้แก่ การแต่งกายด้วยชุดเสื้อผ้า ดังนี้คือ เสื้อแขน กุด/เสื้อกล้าม เสื้อสายเดี่ยว/เสื้อสายเดี่ยวเส้นเล็กๆ เสื้อเปิดไหล่ และ กางเกง/กระโปรงเอวต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างมีกลุ่มกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7

2) กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างแต่งกายด้วยเสื้อผ้าล่อแหลมระดับ 2 หรือ ล่อแหลมปานกลาง คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ไม่ค่อยมิดชิดมาก เมื่อเปรียบเทียบกับชุดอื่น ๆ ได้แก่ เสื้อเอวลอย กระโปรงที่มีรอยผ่าสูง เสื้อผ้าที่รัดรูปมาก ๆ และ เสื้อผ้าที่บางมาก ๆ (ชีทริ) โดยกลุ่มตัวอย่างมีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7

3) กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างแต่งกายด้วยเสื้อผ้าล่อแหลมระดับ 3 หรือ ล่อแหลมมาก คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ค่อนข้างไม่มิดชิด เมื่อเปรียบเทียบกับชุดอื่น ๆ ได้แก่ เสื้อเกะอก ผ้าแถบ กางเกงขาสั้นมาก ๆ Mini skirt และ Micro skirt โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5

เมื่อนำเอาการแต่งกายล่อแหลมที่ได้จัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างกับการแต่งกายของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏได้ตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบการแต่งกายล่อแหลมระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

การแต่งกายล่อแหลมของตนเอง		การแต่งกายล่อแหลมของกลุ่มเพื่อน			
		กลุ่มเพื่อนแต่งกายล่อแหลมน้อย	กลุ่มเพื่อนแต่งกายล่อแหลมปานกลาง	กลุ่มเพื่อนแต่งกายล่อแหลมมาก	Total
1.	กลุ่มตัวอย่างแต่งกายล่อแหลมน้อย	12	6	15	33
		36.4%	18.2%	45.5%	100%
2.	กลุ่มตัวอย่างแต่งกายล่อแหลมปานกลาง	0	5	25	30
		0%	16.7%	83.3%	100%
3.	กลุ่มตัวอย่างแต่งกายล่อแหลมมาก	2	3	127	132
		1.5%	2.3%	96.2%	100%
รวม		14	14	167	195

ผลการเปรียบเทียบการแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มเพื่อนเป็นดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 1 คือล่อแหลมน้อย มีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 1 คือ ล่อแหลมน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ซึ่งใกล้เคียงกับมีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 คือล่อแหลมปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และคบกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายระดับ 3 คือล่อแหลมมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5

2) กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 คือล่อแหลมปานกลาง ไม่มีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 1 คือ ล่อแหลมน้อยเลย แต่มีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 คือล่อแหลมปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และคบกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายระดับ 3 คือล่อแหลมมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3

3) กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 คือล่อแหลมมาก มีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 1 คือ ล่อแหลมน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และมีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 คือล่อแหลมปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และคบกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายระดับ 3 คือล่อแหลมมาก จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2

สังเกตได้ว่าการแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างนั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับการแต่งกายของกลุ่มเพื่อน โดยกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายล่อแหลมน้อยมักมีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมมากกว่าตน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายล่อแหลมมากแล้วมีกลุ่มเพื่อนที่แต่งกายล่อแหลมมากที่มีจำนวนมากกว่า

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม

จากการแยกระดับกลุ่มผู้แต่งกายล่อแหลมออกเป็น 3 ระดับ ผู้ศึกษาวิจัยได้นำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม กล่าวคือ หาความสัมพันธ์ว่าผู้แต่งกายล่อแหลมในระดับที่แตกต่างกันนั้นเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นในด้านปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลัก และปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยแตกต่างกันอย่างไร โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นในแต่ละด้านกับการแต่งกายของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ อย่างไร

การหาค่าความสัมพันธ์โดยมีนัยสำคัญทำได้ โดยได้ใช้วิธีการหาค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีการเปรียบเทียบ หรือวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีเปียร์สัน ซึ่งทำได้โดยใช้โปรแกรม SPSS ทำตาราง Crosstabs โดยให้ตัวแปรอิสระเป็น Row และ ตัวแปรตามเป็น Column ออกมา และจะทำให้ได้ค่า Asymp. Sig (2-sided) หรือค่าความน่าจะเป็นออกมาด้วย หากค่าความน่าจะเป็นที่ได้จากการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระและตัวแปรตามแต่ละตัวมีค่าน้อยกว่า 0.05 ก็แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า ความคิดเห็นในปัจจุบันที่เป็นตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ต่อการแต่งกายล่อแหลมในแต่ละระดับอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำค่าความคิดเห็นของผู้แต่งกายล่อแหลมในแต่ละระดับมาหาค่าอัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่ และ ไม่ใช่ เพื่อทราบว่ามีกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่แต่งกายล่อแหลมแต่ละระดับนั้นมีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยกับปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระมากน้อยต่างกันอย่างไร

การได้ทราบถึงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญนี้จะนำไปสู่การวิเคราะห์เนื้อหา (Contents Analysis) เพื่อพิสูจน์สมมติฐานต่อไป ผลการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ตัวเลขผลที่ได้เป็นดังนี้

1) ความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิทยาส่วนบุคคล กับ การแต่งกายล่อแหลม

จากการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระด้านปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ผลที่ได้ปรากฏตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 1

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
1.	ผู้หญิงแต่งกายล่อแหลมแล้วจะดูดีขึ้น	ใช่	10 10.5%	9 9.5%	76 80.0%	95 100.0%
		ไม่ใช่	28 26.7%	21 20.0%	56 53.3%	105 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	0.38	0.43	1.38	
$X^2 = 15.896$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.00			

- 1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิงมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าผู้หญิงแต่งกายล่อแหลมแล้วจะดูดีขึ้น
- 2) ผู้ที่เห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมแล้วจะดูดีขึ้นนั้นแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 80
- 3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าคุณผู้หญิงแต่งกายล่อแหลมแล้วจะดูดีขึ้นมากกว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นอัตราส่วน 1.38 : 1

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 2

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
2.	การแต่งกายล่อแหลมของท่านไม่มีส่วน เกี่ยวข้องที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม	ใช่	5 17.2%	5 17.2%	19 65.5%	29 100.0%
		ไม่ใช่	33 19.3%	25 14.6%	113 66.1%	171 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	0.15	0.2	0.17	
$X^2 = 0.170$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.919			

- 1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ** ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมของท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม
- 2) ผู้ที่เห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5
- 3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมทั้งระดับ 1 2 และ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมน้อยกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ 0.15:1 0.2:1 และ 0.17:1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นโดยส่วนใหญ่ตระหนักถึงภัยอาชญากรรมจากการแต่งกายล่อแหลม

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 3

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
3.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการ เลียนแบบแฟชั่น	ใช่	13 11.7%	13 11.7%	85 76.6%	111 100.0%
		ไม่ใช่	25 28.1%	17 19.1%	47 52.8%	89 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	0.87	0.76	1.81	
$X^2 = 12.999$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.002			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น

2) ผู้ที่เห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.81:1 ในขณะที่วัยรุ่นหญิงในกลุ่มแต่งกายล่อแหลมระดับ 1 และ 2 ไม่เห็นด้วยมากกว่าเห็นด้วย

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 4

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
4.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการ เลียนแบบดารา	ใช่	13 13.5%	12 12.5%	71 74.0%	96 100.0%
		ไม่ใช่	25 24.0%	18 17.3%	61 58.7%	104 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	0.52	0.67	1.63	
$X^2 = 5.436$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.066			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบดารานา

2) ผู้ที่เห็นว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบดารานา แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 74

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบดารานา มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วน 1.63:1 ในขณะที่วัยรุ่นหญิงในกลุ่มผู้แต่งกายล่อแหลมระดับที่ 1 และ 2 ไม่เห็นด้วยมากกว่าเห็นด้วย

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 5

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total
5. ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงาม	ใช่	21 14.4%	24 16.4%	101 69.2%	146 100.0%
	ไม่ใช่	17 31.5%	6 11.1%	31 57.4%	54 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	1.26	4	3.26
$X^2 = 7.639$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.022		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงาม

2) ผู้ที่เห็นว่าท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงาม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความสวยงามมากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 4:1 ใกล้เคียงกับกลุ่มผู้แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 ที่อัตราส่วน 3.26:1

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 6

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
6.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการ ความทันสมัย ไม่ตกยุค	ใช่	23 15.4%	20 13.4%	106 71.1%	149 100.0%
		ไม่ใช่	15 29.4%	10 19.6%	26 51.0%	51 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.53	2	4.08	
$X^2 = 7.215$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.27			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความทันสมัย ไม่ตกยุค

2) ผู้ที่เห็นว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความทันสมัย ไม่ตกยุค แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการความทันสมัย ไม่ตกยุคมากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 4.08:1

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 7

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
7.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการ เพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง	ใช่	14 12.2%	17 14.8%	84 73.0%	115 100.0%
		ไม่ใช่	24 28.2%	13 15.3%	48 56.5%	85 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	0.58	1.3	1.75	
$X^2 = 8.678$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.013			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง

2) ผู้ที่เห็นว่า ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 73

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.75:1

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 9

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
9.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการ ดึงดูดเพศตรงข้าม	ใช่	14 13.9%	13 12.9%	74 73.3%	101 100.0%
		ไม่ใช่	24 24.2%	17 17.2%	58 58.6%	99 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	0.58	0.76	1.28	
$X^2 = 5.085$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.79			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการดึงดูดเพศตรงข้าม

2) ผู้ที่เห็นว่า การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการดึงดูดเพศตรงข้ามแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการดึงดูดเพศตรงข้าม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.28:1

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 9

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
9.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการ เข้ากับกลุ่มเพื่อน	ใช่	10 9.8%	14 13.7%	78 76.5%	102 100.0%
		ไม่ใช่	28 28.6%	16 16.3%	54 55.1%	98 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	0.36	0.88	1.44	
$X^2 = 12.948$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.02			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน

2) ผู้ที่เห็นว่า ท่านแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าคุณแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.44:1

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 10

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
10.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความ เหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน	ใช่	13 17.1%	8 10.5%	55 72.4%	76 100.0%
		ไม่ใช่	25 20.2%	22 17.7%	77 62.1%	124 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	0.52	0.36	0.71	
$X^2 = 2.620$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.270			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน

2) ผู้ที่เห็นว่า การแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 0.71:1

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 11

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
11.	ท่านแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความ เหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน	ใช่	25 15.0%	24 14.4%	118 70.7%	167 100.0%
		ไม่ใช่	13 39.4%	6 18.2%	14 42.4%	33 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.92	4	8.43	
$X^2 = 12.246$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.020			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่า การแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน

2) ผู้ที่เห็นว่า การแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 0.2:1

จากการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่าผู้หญิงแต่งกายล่อแหลม

แล้วดูดีขึ้น การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเลียนแบบแฟชั่น การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากความสวยงาม การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเพิ่มความมั่นใจให้ตนเอง การแต่งกายล่อแหลมเนื่องจากต้องการเข้ากับกลุ่มเพื่อน และการแต่งกายล่อแหลมเพื่อให้เหมาะสมกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน

ผู้ที่มีความคิดเห็นในทางเห็นด้วยสำหรับปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลที่กล่าวมานั้น โดยส่วนใหญ่แต่งกายล่อแหลมในระดับ 3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลสอดคล้องกับการแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง

2) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับ การแต่งกายล่อแหลม

จากการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระด้านปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ผลที่ได้เป็นดังนี้

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 1

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
1.	การได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์	ใช่	33 18.0%	25 13.7%	125 68.3%	183 100.0%
		ไม่ใช่	5 29.4%	5 29.4%	7 41.2%	17 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	6.6	5	17.8	
$X^2 = 5.367$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.068			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อโทรทัศน์

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อโทรทัศน์ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อโทรทัศน์ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 17.8:1

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 2

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
2.	การได้รับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์	ใช่	22 16.5%	19 14.3%	92 69.2%	133 100.0%
		ไม่ใช่	16 23.9%	11 16.4%	40 59.7%	67 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.38	1.73	2.3	
$X^2 = 2.0004$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.367	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อหนังสือพิมพ์

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อหนังสือพิมพ์ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็น认为自己ได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่อหนังสือพิมพ์ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 2.3:1

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 3

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
3.	การได้รับข่าวสารจากสื่อวิทยุ	ใช่	36 19.7%	27 14.8%	120 65.6%	183 100.0%
		ไม่ใช่	2 11.8%	3 17.6%	12 70.6%	17 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	18	9	10	
$X^2 = 0.658$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.720	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่ออินเตอรเน็ต

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่ออินเตอรเน็ต แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 1 มีความคิดเห็นว่าคุณเองได้รับข่าวสารการแต่งกายล่อแหลมจากสื่ออินเตอรเน็ต มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 18:1

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 4

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total	
4.	การได้รับข่าวสารจากสื่ออินเตอรเน็ต	ใช่	31 18.1%	27 15.8%	113 66.1%	171 100.0%
		ไม่ใช่	7 24.1%	3 10.3%	19 65.5%	29 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	4.43	9	5.95
	$\chi^2 = 0.962$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.618		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเอง ได้รับข่าวสารจากสื่ออินเตอรเน็ต

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเอง ได้รับข่าวสารจากสื่ออินเตอรเน็ต แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นว่าคุณเอง ได้รับข่าวสารจากสื่ออินเตอรเน็ต มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 9:1

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 5

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
5.	ท่านได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายตาม ฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ	ใช่	31 17.2%	28 15.6%	121 67.2%	180 100.0%
		ไม่ใช่	7 35.0%	2 10.0%	11 55.0%	20 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	4.43	14	11	
$X^2 = 3.772$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.152	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายตามฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายตามฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นว่าคุณเองได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายตามฤดูกาลอย่างสม่ำเสมอ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 14:1

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 6

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
6.	ท่านได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลม อย่างสม่ำเสมอ	ใช่	31 17.9%	27 15.6%	115 66.5%	173 100.0%
		ไม่ใช่	7 25.9%	3 11.1%	17 63.0%	27 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	4.43	9	6.76	
$X^2 = 1.146$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.564	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 9:1

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 7

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total	
7.	ท่านได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ	ใช่	30 18.2%	22 13.3%	113 68.5%	165 100.0%
		ไม่ใช่	8 22.9%	8 22.9%	19 54.3%	35 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	3.75	2.75	5.95	
$X^2 = 2.96$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.228			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่น **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารเรื่องแหล่งจำหน่ายเครื่องแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 5.95:1

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 8

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total
8. ท่านพบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคลทั่วไป แต่งกายล่อแหลม	ใช่	31 16.4%	30 15.9%	128 67.7%	189 100.0%
	ไม่ใช่	7 63.6%	0 0%	4 36.4%	11 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	4.43	-	32
$X^2 = 15.501$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.00		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดเห็นที่ว่าตนเองพบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคลทั่วไป แต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองพบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคลทั่วไป แต่งกายล่อแหลม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นว่าตนเองพบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคลทั่วไป แต่งกายล่อแหลมทุกคน

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 9

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total
9. ท่านได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ	ใช่	37 19.1%	28 14.4%	129 66.5%	194 100.0%
	ไม่ใช่	1 16.7%	2 33.3%	3 50.0%	6 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	37	14	43
$X^2 = 1.644$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.440		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ

2) ผู้ที่เห็นว่าตนเองได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าตนเองได้รับข่าวสารถึงอันตรายและความไม่เหมาะสมจากการแต่งกายล่อแหลมอย่างสม่ำเสมอ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 43:1

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 10

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total	
10.	สังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค	ใช่	26 16.6%	22 14.0%	109 69.4%	157 100.0%
		ไม่ใช่	12 27.9%	8 18.6%	23 53.5%	43 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	2.17	2.75	4.74	
$X^2 = 4.061$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.131			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค

2) ผู้ที่เห็นว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจะทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 4.74:1

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 11

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total
11. สังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดา	ใช่	33	23	128	184
		17.9%	12.5%	69.6%	100.0%
	ไม่ใช่	5	7	4	16
		31.3%	43.8%	25.0%	100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	6.6	3.29	32	
$X^2 = 15.386$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.000		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดา

2) ผู้ที่เห็นว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดาแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าสังคมไทยปัจจุบันยอมรับว่าการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็นเรื่องปกติธรรมดา มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 32:1

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 12

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total
12. สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม	ใช่	22	16	89	127
		17.3%	12.6%	70.1%	100.0%
	ไม่ใช่	16	14	43	73
		21.9%	19.2%	58.9%	100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.38	1.14	2.07	
$X^2 = 2.730$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.255		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม

2) ผู้ที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมช่วยดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 2.07:1

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 13

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
13.	สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลม	ใช่	20	23	109	152
	ไม่ใช่เรื่องผิด	ไม่ใช่	18	7	23	48
			13.2%	15.1%	71.7%	100.0%
			37.5%	14.6%	47.9%	100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.11	3.29	4.74	
$X^2 = 14.513$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.001			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด

2) ผู้ที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 4.74:1

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 14

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
14. สังคมไทยมองว่าการแต่งกายตามแฟชั่น เป็นการแต่งกายล่อแหลม	ใช่	12 19.0%	14 22.2%	37 58.7%	63 100.0%
	ไม่ใช่	26 19.0%	16 11.7%	95 69.3%	137 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	0.46	0.88	0.39
$X^2 = 3.935$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.140		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด

2) ผู้ที่เห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่เรื่องผิด มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 0.88:1

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 15

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
15. สังคมไทยยอมรับการแต่งกายของดาราที่ มักแต่งกายล่อแหลม	ใช่	29 20.6%	23 16.3%	89 63.1%	141 100.0%
	ไม่ใช่	9 15.3%	7 11.9%	43 72.9%	59 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	3.22	3.29	2.07
$X^2 = 1.767$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.413		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับการแต่งกายของดาราที่มักแต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่า สังคมไทยยอมรับการแต่งกายของดาราที่มักแต่งกายล่อแหลม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าสังคมไทยยอมรับการแต่งกายของดาราที่มักแต่งกายล่อแหลม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 3.29:1

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 16

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
16.	สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลม ทำให้ผู้หญิงสวยงามขึ้น	ใช่	16 15.4%	14 13.5%	74 71.2%	104 100.0%
		ไม่ใช่	22 22.9%	16 16.7%	58 60.4%	96 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	0.73	0.88	1.28	
$X^2 = 2.704$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.259			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมทำให้ผู้หญิงสวยงามขึ้น

2) ผู้ที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมทำให้ผู้หญิงสวยงามขึ้นแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมทำให้ผู้หญิงสวยงามขึ้น มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.28:1

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 17

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
17. สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลม เหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน	ใช่	10 12.2%	10 12.2%	62 75.6%	82 100.0%
	ไม่ใช่	28 23.7%	20 16.9%	70 59.3%	118 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	0.36	0.5	0.89
$X^2 = 6.061$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.048		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน

2) ผู้ที่เห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางวัน มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 0.89:1

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมหลักกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 18

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมหลัก กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
18. สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลม เหมาะกับสถานบันเทิงในเวลากลางคืน	ใช่	30 17.6%	25 14.7%	115 67.6%	170 100.0%
	ไม่ใช่	8 26.7%	5 16.7%	17 56.7%	30 100.0%
อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่		ratio	3.75	5	6.76
$X^2 = 1.623$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.444		

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลา กลางคืน

2) ผู้ที่เห็นว่า สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลา กลางคืน แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลม เหมาะกับสถานบันเทิงในเวลา กลางคืน มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 2.3:1

จากการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมหลักที่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกาย ล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การพบเห็นดารานักแสดง หรือบุคคล ทั่วไป แต่งกายล่อแหลม การรับรู้ที่เห็นว่าสังคมไทยมองการแต่งกายด้วยเสื้อแขนกุด/เสื้อสายเดี่ยวเป็น เรื่องปกติธรรมดา การรับรู้ที่เห็นว่าสังคมไทยยอมรับการแต่งกายล่อแหลมว่าไม่ใช่เรื่องผิด และ สังคมไทยยอมรับว่าการแต่งกายล่อแหลมเหมาะกับสถานบันเทิงในเวลา กลางวัน

ผู้ที่มีความคิดเห็นในทางเห็นด้วยสำหรับปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมหลักที่กล่าวมานั้น โดยส่วนใหญ่แต่งกายล่อแหลมในระดับ 3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมหลัก สอดคล้องกับการแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง

3) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม

จากการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระด้านปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ผลที่ได้เป็นดังนี้

ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 1

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
1.	การได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท	ใช่	21 13.3%	26 16.5%	111 70.3%	158 100.0%
		ไม่ใช่	17 40.5%	4 9.5%	21 50.0%	42 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.24	6.5	5.29	
$X^2 = 16.031$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.00	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 6.5:1

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 2

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
2	การได้รับข่าวสารจากเพื่อนร่วมงาน/เพื่อน ร่วมสถาบัน	ใช่	22 14.8%	26 17.4%	101 67.8%	149 100.0%
		ไม่ใช่	16 31.4%	4 7.8%	31 60.8%	51 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.38	6.5	3.26	
$X^2 = 8.135$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.017	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 2 มีความคิดเห็นว่าตนเองได้รับข่าวสารจากเพื่อนสนิท มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 6.5:1

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม
ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 3

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
3.	ท่านอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกัน เกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ	ใช่	33 17.7%	27 14.5%	126 67.7%	186 100.0%
		ไม่ใช่	5 35.7%	3 21.4%	6 42.9%	14 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	6.6	9	21	
$X^2 = 3.850$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.146			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มักพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายกันเป็นประจำ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 21:1

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม
ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 4

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
4.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกาย ให้ถูกต้องตามกาลเทศะ	ใช่	34 19.0%	28 15.6%	117 65.4%	179 100.0%
		ไม่ใช่	4 19.0%	2 9.5%	15 71.4%	21 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	8.5	14	7.8	
$X^2 = 0.574$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.751			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 2.3:1

ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 5

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total	
5.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลม	ใช่	33 19.5%	26 15.4%	110 65.1%	169 100.0%
		ไม่ใช่	5 16.1%	4 12.9%	22 71.0%	31 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	6.6	6.5	5	
$X^2 = 0.404$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.817			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05** กับความคิดที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมแต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 1 มีความคิดเห็นว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 6.6:1

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม
ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 6

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
6.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหา เครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่	ใช่	31	21	111	163
			19.0%	12.9%	68.1%	100.0%
		ไม่ใช่	7	9	21	37
			18.9%	24.3%	56.8%	100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	4.43	2.33	5.29	
$X^2 = 3.219$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.200			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหาเครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหาเครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่
แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการซื้อหา
เครื่องแต่งกายล่อแหลมมาสวมใส่ มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 5.29:1

ตารางที่ 47 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม
ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 7

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
7.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกาย ล่อแหลมของดารา	ใช่	28	26	119	173
			16.2%	15.0%	68.8%	100.0%
		ไม่ใช่	10	4	13	27
			37.0%	14.8%	48.1%	100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	2.8	6.5	9.15	
$X^2 = 6.853$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.053			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองมักพุดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมของดาราร

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองมักพุดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมของดาราร แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองมักพุดคุยกับเพื่อนเรื่องการแต่งกายล่อแหลมของดาราร มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 2.3:1

ตารางที่ 48 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 8

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกายล่อแหลม 3	Total	
8.	ทำนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม	ใช่	15 14.0%	15 14.0%	77 72.0%	107 100.0%
		ไม่ใช่	23 24.7%	15 16.1%	55 59.1%	93 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	0.65	1	1.4	
$X^2 = 4.392$		$df = 2$	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.111			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบชักชวนให้แต่งกายล่อแหลม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.4:1

ตารางที่ 49 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม
ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 9

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
9.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจาก การแต่งกายล่อแหลม	ใช่	35 20.2%	29 16.8%	109 63.0%	173 100.0%
		ไม่ใช่	3 11.1%	1 3.7%	23 85.2%	27 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	11.67	29	4.74	
$X^2 = 5.419$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.067	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจากการแต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจากการแต่งกายล่อแหลม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนเรื่องอันตรายจากการแต่งกายล่อแหลม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 29:1

ตารางที่ 50 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรม
ย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 10

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม			กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total
10.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการ แต่งกายล่อแหลม	ใช่	33 20.1%	28 17.1%	103 62.8%	164 100.0%
		ไม่ใช่	5 13.9%	2 5.6%	29 80.6%	36 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	6.6	14	3.55	
$X^2 = 4.624$			df = 2		Asymp. Sig. (2-sided) = 0.99	

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการแต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการแต่งกายล่อแหลม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อเสียของการแต่งกายล่อแหลม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 14:1

ตารางที่ 51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยกับการแต่งกายล่อแหลม ปัจจัยที่ 11

ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ถึงวัฒนธรรมย่อย กับการแต่งกายล่อแหลม		กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 1	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 2	กลุ่มแต่งกาย ล่อแหลม 3	Total	
11.	ท่านมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่ง กายล่อแหลม	ใช่	23 18.5%	17 13.7%	84 67.7%	124 100.0%
		ไม่ใช่	15 19.7%	13 17.1%	48 63.2%	76 100.0%
	อัตราส่วนระหว่างความคิดเห็น ใช่/ไม่ใช่	ratio	1.53	1.31	1.75	
$\chi^2 = 0.547$		df = 2	Asymp. Sig. (2-sided) = 0.761			

1) การแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง **ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ**ที่ระดับ 0.05 กับความคิดที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่งกายล่อแหลม

2) ผู้ที่เห็นว่า ตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่งกายล่อแหลม แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7

3) ผู้ที่แต่งกายล่อแหลมระดับ 3 มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองมักพูดคุยกับเพื่อนถึงข้อดีของการแต่งกายล่อแหลม มากกว่าไม่เห็นด้วย ด้วยอัตราส่วนมากที่สุด คือ 1.75:1

จากการวิเคราะห์ที่ปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยที่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลมจากเพื่อนสนิท และการรับรู้ข่าวสารเรื่องการแต่งกายล่อแหลมจากเพื่อนที่ทำงาน

ผู้ที่มีความคิดเห็นในทางเห็นด้วยสำหรับปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยที่กล่าวมานั้น โดยส่วนใหญ่แต่งกายล่อแหลมในระดับ 3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้วัฒนธรรมย่อยสอดคล้องกับการแต่งกายล่อแหลมของวัยรุ่นหญิง

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

1) ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม

จากการสอบถามความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างโดยคำถามปลายเปิด โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแต่งกายล่อแหลม กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นหลากหลายแง่มุม เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ผู้ศึกษาวิจัยได้นำความคิดเห็นที่ได้มารวบรวมเป็นข้อมูลได้ดังนี้

1.1) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าเครื่องแต่งกายที่จะถูกพิจารณาว่าแต่งแล้วเป็นการแต่งกายล่อแหลมหรือไม่นั้นไม่ควรดูที่ชุดเพียงอย่างเดียว แต่ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของการแต่งกายว่าถูกต้องตามกาลเทศะหรือไม่มากกว่า การแต่งกายบางประเภทเช่นเสื้อสายเดี่ยว เสื้อกล้าม ไม่น่าถูกพิจารณาว่าเป็นการแต่งกายล่อแหลมในสถานบันเชิงเวลากลางคืน

1.2) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นหญิงในสถานบันเชิงเวลากลางคืน

1.3) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าการพิจารณาถึงการแต่งกายล่อแหลมหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มบุคคล ยากที่แบ่งแยกได้ชัดเจน

1.4) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าไม่ควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีลักษณะล่อแหลมมากเกินไป เพราะเป็นอันตรายต่อตัวเองได้

1.5) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าสมัยนี้ การแต่งกายของวัยรุ่นหญิงบางคน ก็ล่อแหลมเกินไป จนไม่เหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน

1.6) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของแต่ละคน คนที่เห็นว่าตัวเองแต่งแล้วดูดีชิ้นเท่านั้นจึงแต่ง จึงไม่น่าจะมาเข้มงวดกวดขันกันมากนัก

1.7) วัยรุ่นหญิงจำนวนหนึ่งเห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมนั้นได้รับวัฒนธรรมมาจากตะวันตก ซึ่งสังคมไทยก็เปิดรับอย่างเปิดเผยอยู่แล้ว เป็นต้น

2) ข้อเสนอแนะ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงข้อเสนอแนะที่มีต่อการแต่งกายล่อแหลมในสถานบันเทิงในเวลากลางคืน กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะที่ตรงกันหรือคล้ายตามกัน สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1) วิทยุชุมชนจำนวนหนึ่งเสนอว่า ถ้าไม่ยากให้แต่งกายล่อแหลม ควรควบคุมการแต่งกายของผู้ที่ปรากฏตัวตามสื่อมวลชนไม่ให้ล่อแหลมก่อน

2.2) วิทยุชุมชนจำนวนหนึ่งเห็นว่าควรรณรงค์การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะมากกว่าที่จะดูที่เครื่องแต่งกายหรือเสื้อผ้าที่สวมใส่เพียงอย่างเดียว

2.3) วิทยุชุมชนจำนวนหนึ่งเห็นว่าควรประชาสัมพันธ์ให้วิทยุชุมชนคำนึงถึงโทษและผลเสียของการแต่งกายล่อแหลมที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเอง

2.4) วิทยุชุมชนจำนวนหนึ่งเห็นว่าควรปลูกฝังเรื่องการแต่งกายที่เหมาะสมโดยเฉพาะในสถาบันการศึกษา เป็นต้น